

Den næste sag på dagsordenen var:

3) *Forhandling om redegørelse nr. R 1:*

Statsministerens redegørelse ved Folketingets åbning.

(Redegørelsen givet 4/10 88. Meddelelse om forhandling 4/10 88).

Formanden:

Taletiden er for ordførere 20 minutter i første omgang og 10 minutter i anden omgang, for andre medlemmer 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Forhandling

Svend Auken (S):

Ingen kan klage over manglende vækst i Danmark. Det er blot de forkerte steder, der er vækst. Arbejdsløsheden vokser, gælden vokser, miljøproblemerne vokser, skattetrykket vokser, antallet af mennesker, der holdes uden for det aktive samfundsliv, vokser, kriminaliteten vokser, forbruget af spiritus, nervemedicin og andre glemmemidler vokser, og sidst, men ikke mindst, vokser befolkningens følelse af afmagt, af uret og af uoverskuelighed.

Set i forhold til disse kæmpeproblemer eller rettere udfordringer er den konservative trontale en kæmpeskuffelse. På intet område anvises der en konkret vej ud af problemerne. Det forbliver ved overskrifterne og nykonservativ bragesak.

Ser man på lovkataloget, er det de genfremsatte lovforslag, der dominerer. Den påståede nytænkning om afbureaukratisering, valgfrihed for borgerne og en såkaldt økonomisk hestekur er derimod pænt tøjret i diverse regeringsudvalg. Ganske vist lovede man i juni, at regeringsprogrammet ville komme med et ordentligt brag i forbindelse med regeringens trontale, men det blev ved foromtalen. Programmet udeblev, braget blev til et lille forknyt konservativt bjæf.

Det er ærgerligt, at Folketinget skal arbejde på et så tyndt og et så uodynamisk grundlag. Netop nu var der brug for nye tanker, nye analyser, nye ideer, nye former for samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, mellem de politiske partier og mellem borgerne på kryds og tværs i det danske samfund. Men statsministerens åbningstale løser ikke den op-

gave at være igang sætter for noget nyt. Tværtimod. Konfronteret med de nye udfordringer vælger ministrene at vende ryggen til fremtiden og søge tilbage til deres ungdoms flokler om, at det er velfærdssamfundets skyld alt sammen. Trygheden er gået over gevind. De fattige har fået det for godt. Som statsministeren siger det: Fordelingspolitikken er drevet for vidt – med adresse til de titusinder af familier, der må vende hver en krone for at få deres beskedne budget til at hænge sammen. Hvor må det virke forstemmende på de mange med de små indtægter at høre statsministeren i fjernsynet fortælle, at nu skal det også koste penge at gå til læge, medens formueskatten egentlig helt burde afskaffes.

Man må håbe, at statsministeren høster anerkendelse i ultrakonservative kredse for sine markante udtalelser om, at det først og fremmest er dem med – jeg citerer: »de små formuer på 2-3 mio. kr.«, der vil nyde godt af regeringens politik.

Det er vist i øvrigt det eneste konkrete, der foreløbig er sluppet ud om regeringens såkaldte hestekur.

Hvordan virker det egentlig på befolkningen at få en sådan melding om milliardlettelser til mennesker med millionformuer, samtidig med at de får trusler om lavtlønsstop, nedskæringer i forhold til mennesker på kontanthjælp, arbejdsløshedsunderstøttelse eller nedskæringer i forhold til pensionisterne?

Jeg tror, at regeringen klart undervurderer den psykologiske betydning af, at folk føler, at når der skal bringes ofre, er der retfærdighed til, og at der er perspektiv i de ofre, der bliver bragt.

Regeringspartierne lægger stor vægt på, at nu skal der tales holdninger og ideologi. Det er i sig selv godt, fordi politikken let mister sin retningssans, når den ikke hviler på klare værdier. Derimod er det ikke godt, hvis ideologierne spærrer udsynet for virkeligheden, og hvis visionerne bliver til tvangsforestillinger. Lad mig bare tage ét eksempel.

At dømme efter åbningstalen er hovedskurken i dansk økonomi den påståede ineffektive offentlige sektor. Det er den, siger man, der er årsag til, at det går så dårligt i den private sektor; det er dens bureaukrati og formynderi, der kvæler initiativet i Danmark, hævder regeringen. Derfor er den vigtigste opgave at få afregu-